

REGLUGERÐ

123

12. júní

um breyting á hafnarreglugerð fyrir Hafnarfjarðarkaupstað, nr. 245 29. nóv. 1950.

1. gr.

Öll hafnsögugjöld samkvæmt reglugerðinni hækki um 100%.

2. gr.

Reglugerð þessi öðlast þegar gildi.

Reglugerð þessi staðfestist hér með samkvæmt lögum nr. 29 23. apríl 1946, um hafnargerðir og lendingarbætur, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Samgöngumálaráðuneytið, 12. júní 1953.

Ólafur Thors.

Brynjólfur Ingólfsson.

REGLUGERÐ

124

16. júní

um verkun og mat á skreið til útflutnings.

1. gr.

Allar tegundir skreiðar skal meta og flokka til útflutnings.

2. gr.

Forstöðumönnum Fiskmats ríkisins er skylt að láta meta fullverkaða skreið, hvenær sem eigandi fisksins óskar þess. Ef fleiri æskja mats samtímis en matsmenn komast yfir, skal yfirfiskmatsmaður leitast við að haga matinu þannig, að fyrst verði bætt úr þeim þörfum, er hann telur brýnastar.

Þegar útflytjandi æskir mats til útflutnings, skal hann um leið tilkynna yfirfiskmatsmanni, til hvaða markaðslands fiskur á að flytjast, svo og þau atriði sölu-samnings, er varða sjálft mat fisksins.

3. gr.

Öll skreið, sem út er flutt, skal aðgreind og flokkuð, og koma þá til greina eftirtalin fimm atriði:

1. Veiði- og verkunarár.
2. Fisktegund.
3. Stærð (mál, tal eða þyngd).
4. Bolfiskur eða ráskorinn fiskur.
5. Gæði.

Þessara atriða skal ætíð geta á matsvottorði, sem gefið er með fiskinum, þegar hann er fluttur út.

Eftir gæðum skiptist skreið í þrjá aðalflokka: I., II. og III. flokk. Heimilt er að pakka gæðaflokka saman, þegar sérstaklega stendur á.

I., II. og III. flokkur skiptast í ýmsa undirflokka, sem nánar eru tilteknir í leiðbeiningum og fyrirmælum, er Fiskmat ríkisins gefur til matsmanna um framkvæmd matsins.

124

16. júní

Í fiski, sem metinn er til útflutnings, má ekki vera hnakkablóð. Nema skal í burtu öll spyrðubönd af fiskinum, áður en matið hefst. Gæta skal þess, að skorið hafi verið aftur úr gotrauf í botn kviðarholis á öllum bolhertum fiski, áður en þurrkun hófst.

Fiskur, sem maður hefur komið í, er ekki útflutningshæfur.

Fiskur, sem ekki er nægilega þurr, er ekki mats- eða útflutningshæfur.

5. gr.

Lengd fisks skal mæla frá miðju klumbubeini að aftasta lið á sporði. Þetta á við um allar fisktegundir. Gildir sama máli á bolhertum og ráskornum fiski.

6. gr.

Allur fiskur skal pressaður og bundinn í vélpressu með ca. 12 kg/cm þrýstingi. Til bindingar skal nota afglóðaðan vír nr. 12, þrjú bönd á hvern pakka.

7. gr.

Allur fiskur, sem fluttur er út til manneldis, skal vera í hæfum umbúðum.

Umbúðastriginn sé ofinn úr hampi (jute) eða ekki óstyrkara efni. Lágmarksstyrkleiki strigans skal vera 6½ oz.

Sauma skal utan um pakkana þannig, að notuð séu sérstök botnstykki og pakkarnir ætíð merktir á endana en ekki hliðarnar. Ávallt skal merkja með prentstöfum, áður en saumað er utan um. Á neðri botn skal setja merki framleiðanda, félags eða firma, samlags, svo og „Produce of Iceland“. Á efri botn skal setja merki móttökufirma, merki hlutaðeigandi fiskeiganda, lengdarflokk og gæðaflokk.

Nú óskar kaupandi sérstaklega eftir, að fiskurinn sé merktur með merkiseðlum, eða óskar eftir svo mörgum aukamerkjum, að ekki er hægt með góðu móti að koma slíkum merkjum á botna pakkanna, auk hinna lögskipuðu merkja, og er þá seljanda heimilt að nota merkiseðla til merkinga, en þó aldrei færri en 2 á hvern pakka til öryggis.

Fiskmatsmenn skulu jafnan fullvissa sig um, að styrkleiki strigans standist lágmarkskröfur þær, sem settar eru í þessari reglugerð.

8. gr.

Fiskmat ríkisins setur reglur um skammstafanir eða merki, er tákna fisktegund, gæðaflokk og mál fisksins. Skulu sömu merki notuð af öllum útflytjendum að því er þetta varðar.

9. gr.

Þegar fiskur hefur verið metinn og pakkaður til útflutnings, má ekki undir neinum kringumstæðum hreyfa við honum eða flytja hann til án vitundar og leyfis yfirfiskmatsmanns.

Sé metinn, veginn og pakkaður fiskur fluttur milli hafna, skal athuga hann og endurbæta það, sem þurfa þykir, áður en hann er fluttur út.

Yfirfiskmatsmanni er heimilt að fyrirskipa skoðun á metnum fiski, ef hann telur ástæðu til, og ætla má að fiskurinn eða umbúðir hans hafi breytt til hins verra á því tímabili, sem liður frá því fiskurinn er pakkaður þar til hann er fluttur út.

Yfirfiskmatsmanni ber ætíð að láta athuga, að fiskpakkarnir hafi rétta vigt nettó, áður en útskipun hefst.

Aldrei má hefja útskipun á fiski, nema yfirfiskmatsmanni hafi verið tilkynnt það með nægum fyrirvara, svo að hann geti látið athuga fiskinn og athugað eða

látið athuga, hvort lestarrúm skips þess, er flytja á farminn, séu í því ástandi, að 124 gæði og útlit fisksins eða umbúðir hans geti spillt í farmrúmi skipsins á leiðinni. 16. júní

10. gr.

Við lestun á fiski til útflutnings skulu ætíð starfa matsmenn, einn eða fleiri, kvaddir til þess í hvert sinn af yfirfiskmatsmanni. Fiskmatsmenn þessir skulu sjá um, að gæði og útlit vörunnar spillist ekki í meðförum við útskipun, og að ekki sé skipað út nema í þurru veðri. Þegar lestun er lokið, skila matsmenn þessir skýrslu til yfirfiskmatsmanns um tegundir, flokka og magn þess fisks, er skipað hefur verið út.

11. gr.

Fiskmat ríkisins setur matsmönnum nánari reglur og leiðbeiningar um flokkun fisksins til útflutnings svo oft sem þurfa þykir, og veitir leiðbeiningar um verkun og framleiðslu vörunnar.

12. gr.

Fiskmatsstjóri setur reglur um útbúnað og áhöld fiskvinnslustöðva og gefur út fyrirmæli um verkun og mat á fiski, þegar ástæða er til og ráðuneytið samþykkir.

13. gr.

Með reglugerð þessari er felldur úr gildi VII. kafli reglugerðar nr. 81 13. marz 1950, um fiskmat og meðferð, verkun og útflutning á fiski.

Reglugerð þessi er hér með sett samkvæmt lögum nr. 46 5. apríl 1948, um fiskmat og meðferð, verkun og útflutning á fiski, og öðlast gildi þegar í stað.

Atvinnumálaráðuneytið, 16. júní 1953.

Ólafur Thors.

Gunnl. E. Briem.

REGLUGERÐ

um staðfestingu á reglugerð nr. 102 11. júní 1951, um breyting á hafnarreglugerð Höfðakaupstaðar.

125

15. júní

Reglugerð nr. 102 11. júní 1951, um breyting á hafnarreglugerð Höfðakaupstaðar, nr. 209 18. nóvember 1947, staðfestist hér með samkvæmt lögum um hafnargerðir og lendingarbætur, nr. 29 23. apríl 1946, til að gilda áfram til 1. júní 1954, og birtist þetta til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Ákvæði þessi öðlast þegar gildi.

Samgöngumálaráðuneytið, 15. júní 1953.

F. h. r.

Páll Pálmason.

Brynjólfur Ingólfsson.